

Baird T. Spalding

De
MEESTERS
van het
VERRE
OOSTEN

AnkhHermes

Elfde druk 2026

Oorspronkelijke titel: *Life and Teachings of the Masters of the Far East*, DeVorss & Co. Publishers, Verenigde Staten

Vertaling Chris Mouwen

Omslag Villa Grafica

Binnenwerk Stampwerk

NUR 720

ISBN 9789020223316

ISBN e-book 9789020223323

ISBN audioboek 9789020223330

© 2026 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBK|media, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

Inhoud

DEEL I 9

Voorwoord	11
Kennismaking met Meester Emil	12
Kerstochtend: Emil spreekt over Jezus	17
De Wet	20
Astrale projectie	25
Leringen van de Siddha's; het Goddelijke Kind	28
Bezoek aan de Tempel van Stilte	32
De geestelijke aard van de werkelijkheid	39
Over water lopen	48
De Tempel van Genezing	52
Emil spreekt over Amerika	55
Een comfortabele pleisterplaats	64
De sneeuw mensen van de Himalaya	67
Nieuw licht op de lessen van Jezus	71
Genezingen	75
Ontmoetingen met de schrijver van de annalen	78
Transformatie	82
De tempel bij de bergpas; visioen op het tempeldak	85
De zuster van Emil	89
Voordracht uit de annalen	94
Kennismaking met Emils moeder	97
Een maaltijd met de Meesters	102
Ontmoeting met een onbekende Meester	115
Winterverblijf	123
Oudejaarsavond: samenkomst van de Meesters	125
Aanhangsel	132

DEEL II 133

Voorwoord	135
Bezoek aan de Tempel van het Grote Tau-kruis	136
De kleitabletten	149

Bezoek van Meester Jezus	161
Leringen van Jezus	167
Jezus bespreekt wat de hel is; wat God is	173
Het mysterie van gedachtetrillingen	181
Een wedergeborene spreekt	186
De levenskracht	192
Bezoek van bandieten	196
Jezus voedt de menigte	207
De macht van het denken	217
Een oude beschaving	226
Een verslag van een genezingservaring, Jezus en Boeddha bezoeken de groep	230
Maaltijd bij het dorpshoofd: ontmoeting met de lama's	245
De hogepriester spreekt	248
Oudjaar in het bijzijn van Jezus en Boeddha	256

DEEL III 265

Voorwoord	267
Een van de Meesters spreekt over het Christusbewustzijn	271
Bandieten sturen een koerier	280
De beschermende kracht van liefde	287
De aanval wordt afgeslagen	293
De God-mens	299
De geestelijke ontwikkeling van de mensheid	305
Wat kosmische energie is	313
De reis naar Lhasa	325
Ontvangst bij de Dalai Lama	333
De marmeren tabletten	340
Bezoek aan de tempel Pora-tat-sanga	349
Uitleg over de geheimen van levitatie	357
Het Godbeginsel	364
Een twijfelaar raakt overtuigd van het bestaan van Jezus	370
Verwezenlijking van de Christus	378
De Rishi	386
De topsteen van de piramide	392
Volharding	405
Aanhangsel	410

DEEL IV 413

De grote witte broederschap en wereldvrede	415
De ene geest	425
De tweeledige geest	435
Basis van de komende maatschappelijke reorganisatie	446
De macht van het gesproken woord	457
Bewustzijn	469
God	483
De mens	497
Het leven	510
Het Universum	522
Uw zelf	534
Prana	547
De kwantumtheorie	557
Samenvatting	566

DEEL V 573

Opdracht	575
Noot van de redactie	576
Voorwoord	577
Beelden van vroegere gebeurtenissen	578
Ken uzelf	584
Bestaat er een God?	591
Het eeuwige leven	598
Het goddelijke patroon	612
‘Weet dat u weet’	621
De werkelijkheid	631
Meesterschap over de dood	637
De wet van voorziening	645
‘De waarheid zal u vrijmaken’	649
Mensen die wandelden met de Meester	658
Credo	662

Bericht van de uitgever 668

Bladzijden uit *Mind Magazine* 1935-1937 071

De boodschap en de boodschapper 673

Biografische schets: Baird T. Spalding 676

Lezing bij Triunity, Los Angeles, 28 juli 1935 678

Zonder titel 682

Zonder titel 689

Gebruik uw door God gegeven vermogens 694

Lezing in Hollywood, Los Angeles, 14 augustus 1935 698

Goddelijk meesterschap 703

Zonder titel 706

Zonder titel 709

Zonder titel 714

Zonder titel 719

De kracht van het denken 725

De kracht van positief denken 733

Spirituele harmonie 737

Beginsel in handelen 740

De endocriene klieren 744

Oprijzen uit beperking 749

Eeuwige jeugd 754

Zonder titel 757

Manuscripten en documenten 761

Het oorspronkelijke Onze Vader 762

‘U hebt elk vals verhaal bedacht’ 763

‘Spreek nu tot de Christus in u’ 764

De wolkenlopers van Kasjmir 765

‘God de kracht van vibratie’ 769

‘De hoogste geest bevat geen geheimen’ 770

‘Jezus zei...’ 771

Baird T. Spalding: een lofrede 773

Baird T. Spalding: een memoir 779

Uit het ‘verloren’ Spalding-archief 783

Biografische schets Baird T. Spalding 851

DEEL I

VOORWOORD

Nu ik *De Meesters van het Verre Oosten* presenteer, verklaar ik dat ik deel uitmaakte van een onderzoeksgroep van elf personen die in 1894 het Verre Oosten bezocht.

Tijdens ons verblijf van drieënhalf jaar kwamen we in contact met de Grote Meesters van de Himalaya, die ons hielpen bij het vertalen van de annalen, wat ons onderzoekswerk aanzienlijk verlichtte. Ze stonden ons toe hun leven van nabij mee te maken, en zo konden we de grote Wet, zoals zij die aantoonde, echt in werking zien. We noemen hen Meesters, wat enkel onze naam voor hen is. Wie een leven leidt zoals in dit boek beschreven, heeft recht op eerbied en aanzien als Meester.

Aantekeningen en manuscripten – onze feitelijke ervaringen met de Meesters – zijn bewaard gebleven. Destijds dacht ik zelf dat de wereld niet toe was aan deze boodschap. Ik was onafhankelijk lid van de onderzoeksgroep en breng nu mijn aantekeningen in de openbaarheid onder de titel *De Meesters van het Verre Oosten*, met als uitgangspunt dat lezers kunnen aanvaarden of verwerpen, zoals ze willen.

Dit eerste deel van het boek beschrijft de ervaringen in samenhang met de Meesters in het eerste jaar van de expeditie. Het bevat hun lessen, die destijds met hun permissie en goedkeuring stenografisch door ons zijn opgetekend.

De Meesters accepteren dat Boeddha de weg naar Verlichting vertegenwoordigt, maar stellen duidelijk dat Christus Verlichting IS, een staat van bewustzijn waar we allemaal naar streven: het Christuslicht in elk individu; dus het licht in elk kind dat ter wereld komt.

BAIRD T. SPALDING

Kennismaking met Meester Emil

Er wordt tegenwoordig zoveel geschreven over spirituele aangelegenheden, en zovelen ontwaken en zoeken naar de waarheid met betrekking tot de grote leraren van de wereld, dat ik me aangemoedigd voel u op de hoogte te brengen van mijn ervaringen met de Meesters van het Verre Oosten.

Ik probeer in dit boek geen nieuwe vorm van godsverering of godsdienst uiteen te zetten; ik geef slechts een samenvatting van onze ervaringen met de Meesters, waarbij ik het op me neem de grote fundamentele waarheden van hun leer onder de aandacht te brengen.

Deze Meesters leven verspreid over een uitgestrekt gebied, en omdat ons metafysisch onderzoek een groot deel van India, Tibet, China en Perzië omvatte, zijn er geen pogingen gedaan om deze ervaringen te verifiëren.

Onze groep bestond uit elf praktische, wetenschappelijk onderlegde mannen. Het grootste deel van ons leven hadden we doorgebracht met onderzoekswerk. We waren gewoon niets te accepteren tenzij het volledig geverifieerd was en we namen nooit iets zonder bewijs aan. We vertrokken zeer sceptisch en kwamen totaal overtuigd en veranderd terug, zozeer dat drie van ons opnieuw gingen, vastbesloten te blijven tot ze de werken konden verrichten en het leven konden leiden zoals deze Meesters het nu doen.

Degenen die ons zo geweldig hebben geholpen bij ons werk verzochten ons hun namen niet te vermelden, mochten we de verslagen van de expeditie publiceren. Ik zal niets vertellen dan de feiten zoals ze zich voordeden, waarbij ik zo nauwkeurig mogelijk de woorden en uitdrukkingen zal bezigen van de mensen die ik ontmoette en met wie ik tijdens de expeditie dagelijks in contact stond.

Een van de voorwaarden die de Meesters vooraf stelden, was dat we aanvankelijk alles waarvan we getuige waren als feit dienden te aanvaarden, en dat geen verklaringen mochten worden geëist voordat we ons grondig in het werk hadden verdiept, hun lessen hadden gevolgd, hun dagelijkse leven hadden meegemaakt en geobserveerd. We zouden deze Meesters vergezellen, leven zoals zij, en zelf conclusies trekken. Het stond ons vrij zo vaak bij hen te zijn als we maar wilden, alle vragen te stellen die in ons opkwamen, onze eigen gevolgtrekkingen te maken om tot antwoorden te komen, en ten slotte dat wat we zagen als feit te aanvaarden of als bedrog te beschouwen. Op geen enkel moment werd enige poging gedaan om ons oordeel op wat voor manier ook te beïnvloeden. Ze wilden dat we volledig overtuigd raakten voordat we geloof zouden hechten aan dat wat we zagen of hoorden, wat het ook was. Daarom leg ik de lezers deze gebeurtenissen voor en vraag hun ze naar goeddunken te aanvaarden of te verwerpen.

We waren sinds ongeveer twee jaar in India, waar we ons normale dagelijkse onderzoekswerk deden, toen ik de Meester ontmoette die in dit geschrift Emil wordt genoemd. Toen ik door een straat liep in een stad waar we verbleven, trok een menigte mijn aandacht. Ik zag dat deze zich om een van die straatmagiërs of fakirs had gevormd, die in dat land zo algemeen voorkomen. Terwijl ik daar stond, merkte ik naast me een man op leeftijd op die niet van dezelfde kaste was als de mensen om hem heen. Hij keek me aan en vroeg of ik al lang in India was. Ik reageerde: 'Ongeveer twee jaar.' Hij vroeg: 'Bent u Engelsman?' Ik antwoordde: 'Amerikaan.'

Ik was verbaasd en vond het zeer interessant iemand aan te treffen die Engels sprak. Ik vroeg hem wat hij vond van de voorstelling die op dat moment gaande was. Hij antwoordde: 'O, dit is iets heel gewoons in India. Deze kerels worden fakirs, tovenaars of hypnotiseurs genoemd. Ze zijn precies wat die benamingen inhouden, maar achter dat alles gaat een diepere spirituele betekenis schuil die weinigen opmerken, en op een dag zal er iets goeds uit voortkomen. Het is enkel de schaduw van datgene waaruit het is ontstaan. Het roept veel commentaar op, en zij die commentaar leveren lijken nooit tot de ware betekenis te zijn gedrongen, want er gaat zeker een waarheid schuil achter dat alles.'

Op dat punt gingen we uit elkaar, en de daaropvolgende vier maanden zag ik hem alleen zo nu en dan. Onze expeditie kwam voor een

probleem te staan dat ons veel last bezorgde. In dat zorgelijke stadium kwam ik Emil opnieuw tegen. Hij vroeg meteen wat me dwarszat en begon over ons probleem te praten.

Ik verwonderde me hierover, want ik meende dat niemand van onze groep er buiten onze kleine kring melding van had gemaakt. Zijn vertrouwdheid met de situatie was van dien aard dat ik het gevoel had dat hij de hele kwestie kende. Hij legde uit dat hij een zeker inzicht in de aangelegenheid had en dat hij zou proberen te helpen.

Binnen enkele dagen was de kwestie opgehelderd en waren we van een probleem verlost. We verwonderden ons hierover, maar vergaten het spoedig omdat onze tijd door andere dingen in beslag werd genomen.

Wanneer zich andere problemen voordeden, kreeg ik de gewoonte die met Emil te bespreken. Het leek alsof onze moeilijkheden zouden ophouden te bestaan zodra ik ze met hem besprak.

Mijn metgezellen hadden Emil ontmoet en met hem gesproken, maar ik had weinig over hem gezegd. Tegen die tijd had ik een aantal, door Emil uitgekozen, boeken over traditionele hindoeïstische kennis gelezen, en was ik er volkomen van overtuigd dat hij een van de ingewijden was. Mijn nieuwsgierigheid was in hoge mate gewekt en mijn belangstelling verdiepte zich elke dag.

Op een zondagmiddag liepen Emil en ik over een veld, toen hij mijn aandacht vestigde op een duif die in cirkels boven ons vloog, en terloops opmerkte dat de vogel hem zocht. Hij bleef roerloos staan en enkele ogenblikken later streek de vogel op zijn uitgestoken arm neer. Hij zei dat de vogel een boodschap bracht van zijn broer in het noorden. Dat bleek een medewerker te zijn die nog niet de kundigheid had ontwikkeld om rechtstreeks te communiceren, en daarom dit middel gebruikte. Later merkten we dat de Meesters in staat zijn ogenblikkelijk met elkaar in contact te treden middels gedachteoverdracht, of een kracht, zoals zij het noemen, die veel subtieler is dan zowel elektriciteit als radiogolven.

Vervolgens begon ik vragen te stellen, en Emil liet me zien dat hij in staat was vogels bij zich te roepen en de richting van hun vlucht te bepalen; dat bloemen en bomen hem toeknikten; dat wilde dieren zonder angst naar hem toe kwamen. Hij scheidde twee jakhalzen die vochten om een kleiner dier, dat ze hadden gedood en waarvan ze aten. Terwijl hij naar ze toe liep staakten ze het vechten en legden ze hun kop in totaal

vertrouwen in zijn uitgestoken handen, om daarna in alle rust hun maaltijd te hervatten. Hij legde zelfs een jong wild dier in mijn handen. Daarna zei hij tegen me: 'Het is niet het sterfelijke zelf, het zelf dat u ziet, dat tot deze dingen in staat is, maar een waarachtiger, dieper zelf. Het is wat u kent als God, God in mij, God de Almachtige die via mij werkzaam is, die deze dingen doet. Uit mezelf, het sterfelijke zelf, kan ik niets. Alleen wanneer ik me volledig van het uiterlijke bevrijd, en het werkelijke, het IK BEN, laat spreken en werken, en de grote Liefde van God tot uitdrukking laat komen, kan ik de dingen doen die u hebt gezien. Wanneer u de Liefde van God door u heen laat stromen naar alle dingen, is er niets wat angst voor u heeft en kan geen kwaad u overkomen.'

In die tijd kreeg ik dagelijks les van Emil. Hij verscheen dan plotseling in mijn kamer, al had ik de deur zorgvuldig op slot gedaan alvorens naar bed te gaan. In het begin stoorde het me dat hij naar believen opdook, maar ik zag al snel dat hij het voor vanzelfsprekend hield dat ik het begreep. Ik raakte gewend aan zijn gedrag en liet mijn deur open, zodat hij naar goeddunken kon komen en gaan. Dit vertrouwen leek hem genoeg te doen. Ik kon niet al zijn onderricht begrijpen en het niet echt accepteren, en door alles wat ik in het Oosten had gezien was ik destijds ook niet bij machte het volledig te accepteren. Jaren van meditatie waren nodig om me de diepe spirituele zin van het leven van deze mensen te laten begrijpen.

Ze verrichten hun werk zonder uiterlijk vertoon en in volmaakte kinderlijke eenvoud. Ze kennen de kracht van de liefde om hen te beschermen en voeden haar tot de hele natuur van hen houdt en vriendschap met hen sluit. Jaarlijks worden duizenden gewone mensen gedood door slangen en wilde dieren, maar deze Meesters hebben de kracht van liefde zozeer in zichzelf ontwikkeld dat slangen en wilde dieren hen niet deren. Ze leven van tijd tot tijd in het diepst van het oerwoud en leggen soms hun lichaam voor een dorp om het te beschermen tegen de wilde dieren, en het dorp of hun wordt dan geen haar gekrenkt. Wanneer de situatie het vereist, lopen ze over water, stappen ze door het vuur, verplaatsen ze zich onzichtbaar, en doen ze vele andere dingen die wij als wonderen zijn gaan beschouwen die alleen worden verricht door iemand die op een of andere manier bovennatuurlijke krachten zou bezitten.

Er is een treffende overeenkomst tussen het leven en onderricht van Jezus van Nazareth en dat van deze Meesters, zoals hun dagelijkse leven

illustreert. Men acht het onmogelijk dat de mens zijn dagelijkse levensbehoeften rechtstreeks uit het Universele ontvangt, dat hij de dood overwint, en de verschillende zogenoemde wonderen verricht die Jezus verrichtte toen Hij op aarde was. De Meesters bewijzen dat al deze dingen hun dagelijkse leven zijn. Alles wat nodig is voor hun dagelijkse behoeften, met inbegrip van voedsel, kleding en geld, vullen ze rechtstreeks aan uit het Universele. Ze hebben de dood zozeer overwonnen dat velen van hen die nu leven ouder zijn dan vijfhonderd jaar, zoals hun getuigenissen afdoende aantonen.

Er zijn betrekkelijk weinig van deze Meesters in India, en andere vormen van godsverering lijken slechts vertakkingen van hun leer te zijn. Ze beseffen dat hun aantal beperkt is en dat slechts enkele leerlingen hen weten te vinden. In het onzichtbare kunnen ze echter bijna onbeperkte aantallen mensen bereiken, en het lijkt hun voornaamste levenswerk in het onzichtbare allen de hand te reiken en te helpen die openstaan voor hun onderricht.

Emils lessen legden de grondslag voor het werk waarmee we jaren later zouden beginnen tijdens onze derde expeditie naar deze landen, waarin we drieënhalf jaar met de Meesters leefden, met hen meereisden en getuige waren van hun dagelijkse leven en werk in verschillende gebieden in het Verre Oosten.

Kerstochtend: Emil spreekt over Jezus

In verband met de aanvang van onze derde expeditie, tijdens welke we met het metafysische onderzoek wilden beginnen, kwam onze kleine groep bijeen in Potal, een dorpje in een afgelegen streek van India. Ik had Emil geschreven dat we kwamen, maar maakte geen melding van het doel van onze reis en schreef evenmin met hoevelen we waren. Tot onze grote verbazing constateerden we dat alle voorbereidingen waren getroffen, voor de ontvangst van onze hele groep, en dat Emil en zijn metgezellen onze plannen volledig kenden. Emil had ons opmerkelijke diensten bewezen toen we in Zuid-India verbleven, maar de hulp die we van toen af kregen, valt nauwelijks te beschrijven. Hem en de geweldige mensen die we ontmoetten wil ik alle lof toezwaaien voor het welslagen van de hele onderneming.

We arriveerden laat in de middag van 22 december 1894 in Potal, waar de expeditie van start zou gaan, en zouden de ochtend van Kerstmis vertrekken voor de gedenkwaardigste expeditie van ons hele leven. Ik zal nooit de weinige woorden vergeten die Emil die ochtend tot ons richtte. Deze woorden werden in vloeiend Engels gesproken, hoewel de spreker geen Engels onderwijs had genoten en nooit buiten het Verre Oosten was geweest.

Hij begon als volgt: 'Het is de ochtend van Kerstmis; ik veronderstel dat het voor u de dag is dat Jezus van Nazareth, de Christus, is geboren; in u zal de gedachte opkomen dat Hij was gezonden om zonden te vergeven; voor u zal Hij de Grote Middelaar tussen u en uw God symboliseren. U schijnt zich op Jezus te beroepen als middelaar tussen u en uw God, die een strenge, soms boze God lijkt die ergens ver weg verblijft in

een oord dat hemel wordt genoemd, waarvan ik niet weet waar het zich zou bevinden, behalve in het bewustzijn van de mens. U schijnt God alleen te kunnen bereiken via Zijn minder strenge en liefdevollere Zoon, de Grote, de Edele, die we allemaal Gezegend noemen en wiens komst op aarde vandaag wordt gevierd. Voor ons betekent deze dag meer; voor ons betekent deze dag niet alleen het op deze wereld verschijnen van Jezus, de Christus, maar staat hij ook voor de geboorte van Christus in elk menselijk bewustzijn. Deze eerste kerstdag betekent de geboorte van de Grote Meester en Leraar, de Grote Bevrijder der mensheid van gebondenheid aan en beperking door de materie. Wat ons betreft kwam deze grote ziel op aarde om ons duidelijker de weg te wijzen naar de ware God, de grote Almachtige, Alomtegenwoordige, Alwetende; om ons te laten zien dat God totale Goedheid, totale Wijsheid, totale Waarheid, Een en Alles is. Deze Grote Meester, die die dag op de wereld verscheen, was gezonden om beter duidelijk te maken dat God niet alleen buiten ons verblijft, maar ook in ons, dat Hij nooit gescheiden is, of kan zijn, van ons of welke van Zijn creaties ook; dat Hij altijd een rechtvaardige en liefhebbende God is; dat Hij alles is; alles weet; alle Waarheid kent en is. Al had ik het inzicht van alle mensen samen, het gaat mijn macht te boven om uit te drukken, zelfs in eenvoudige bewoordingen, wat deze Heilige Geboorte voor ons betekent.

Wij zijn er volstrekt van overtuigd, en we hopen dat ook u zult inzien, dat deze Grote Meester en Leraar bij ons kwam om ons tot een dieper begrip te brengen van het leven hier op aarde; beter te laten begrijpen dat alle sterfelijke beperkingen slechts door de mens gecreëerd zijn, en op geen andere manier dienen te worden verklaard. We weten dat de grootste van alle leraren is gekomen om duidelijker te maken dat de Christus in Hem, door Wie Hij Zijn machtige werken verrichtte, dezelfde Christus is die in u, in mij, en in het hele mensdom verblijft; dat we door Zijn leringen in praktijk te brengen alle werken kunnen verrichten die hij verrichtte, en grotere. Wij geloven dat Jezus is gekomen om ons duidelijker te maken dat God de ene grote en enige Oorzaak van alle dingen is, dat God Alles is.

U hebt misschien horen zeggen dat we geloven dat Jezus bij ons Zijn eerste lessen heeft gehad. Misschien geloven sommigen van ons dat inderdaad. Hoe het ook zij, doet het ertoe of Zijn opleiding te midden van ons heeft plaatsgevonden, of een directe openbaring is van God, de ene

bron waarin alles in werkelijkheid bestaat? Want wanneer één mens in contact is gekomen met een idee uit de God-geest, en dit via het gesproken woord heeft verspreid, kan een persoon, of iedereen, dan niet opnieuw in contact treden met die gedachte in het Universele? Dat iemand in contact is gekomen met het idee en het heeft verspreid, wil nog niet zeggen dat het zijn specifieke eigendom is. Als hij het zich toch toe-eigende en in bezit hield, waar zou hij dan plaats hebben om te ontvangen? Om meer te ontvangen, moeten we doorgeven wat we hebben ontvangen. Als we in bezit houden wat we ontvangen, zal stilstand het gevolg zijn en zullen we als een rad zijn dat energie creëert uit water en plotseling, uit eigen wil, het water dat het gebruikt vast begint te houden. Weldra zal blijken dat het door stilstaand water wordt verstikt. Alleen wanneer het water de mogelijkheid heeft er vrij doorheen te stromen, heeft het waarde voor het rad, dat dan energie kan genereren. Dit geldt ook voor de mens. Wanneer hij in contact komt met Gods ideeën, moet hij ze verspreiden wil hij er baat bij vinden. Hij moet toestaan dat iedereen hetzelfde doet, zodat iedereen net zo kan groeien en zich kan ontwikkelen als hij.

Ik ben van mening dat wat Jezus onderwees Hem ten deel viel als rechtstreekse openbaring van God, zoals ongetwijfeld bij andere grote leraren het geval was. Komt niet alles van God, en kan wat één mens kan niet iedereen? Wij geloven dat u ervan overtuigd zult raken dat God altijd gewillig en bereid is om Zich aan alle mensen te openbaren, zoals Hij zich aan Jezus en anderen heeft geopenbaard. De enige noodzakelijke voorwaarde is dat eenieder bereid is God aan de dag te laten treden. We geloven, in alle oprechtheid, dat alle mensen gelijkwaardig zijn geschapen; dat alle mensen één mens zijn; dat de machtige werken die Jezus verrichtte door iedereen verricht kunnen en zullen worden. U zult zien dat er niets geheimzinnigs is aan deze werken. Het geheimzinnige schuilt enkel in de sterfelijke kijk die de mens erop heeft.

We beseffen ten volle dat u bij ons bent gekomen met een min of meer sceptische instelling. We vertrouwen dat u met ons samen zult leven en ons zult leren kennen zoals we werkelijk zijn. Wanneer ons werk gedaan is en de resultaten bereikt zijn, is het aan u om te aanvaarden of te verwerpen, wat u maar wilt.'